

A Laxe

Área recreativa de Campo Darriba. A Eiroa (A Laxe, Fornelos de Montes)

Serra do Suído →

Coordenadas: 42° 20' 41" N / 8° 22' 03" O

LOCALIZACIÓN

Dende a estrada de Pontecaldelas á Cañiza (PO-255), na altura de Verducido, tómase o desvío para A Laxe pola estrada de Avión (EP-0302). A área recreativa da Comunidade de Montes de A Laxe, situada nun lugar chamado Campo Darriba, atópase nunha chairiña á esquerda da estrada, a 1500 m da aldea da Eiroa.

● Punto principal ● Punto auxiliar - - - - Proposta de percorrido

PROPOSTA DE OBSERVACIÓN

Recoméndase realizar un pequeno percorrido de aproximación á serra, partindo do coto da Eiroa, un outeiro que domina o barrio da Eiroa, ao que se accede facilmente dende a estrada pola súa banda norte. Despois de gozar das oportunidades de observación ornitolóxica que ofrece este outeiro, cruzaremos a estrada para tomar o camiño vello dos Chozos de Casariños. O camiño pasa polo miradoiro da Fervenza de Casariños, deixando a mallada de Campo Darriba uns 250 m cara ao sur. Se se desexa prolongar a visita, unha boa opción é continuar cara ao norte polo camiño que sae dos chozos en dirección ao Coto dos Ladróns até o primeiro golado.

HÁBITATS

A paisaxe de A Laxe presenta un mosaico de hábitats que se van sucedendo conforme aumenta a altitude. Ao redor dos núcleos de poboación sitúanse os prados de sega, delimitados con valos de pedra e sebes. Esta orla cultivada adoita estar en contacto coas carballeiras que suben cara á serra polas encostas.

Nas beiras dos cursos de auga atópase un bosque de ribeira incipiente formado por salgueiros e bidueiros que remontan polos regos arriba abríndolle o camiño á carballeira. Finalmente, nos lombeiros e planaltos da serra dominan os queirogais atlánticos, grandes extensións de monte baixo de toxo e uces con penedias e pasteiros.

COMUNIDADES DE AVES + ESPECIES CARACTERÍSTICAS

Entre as aves que sobrevoan as paisaxes abertas da montaña destacan as rapinas. Unhas son planadoras como a *cobreira europea*, o *buxato* e máis a *aguia calzada*. Outras voan a rentes do chan á procura de alimento, sinaladamente a *gatafornela* e a *tartaraña cinsenta*.

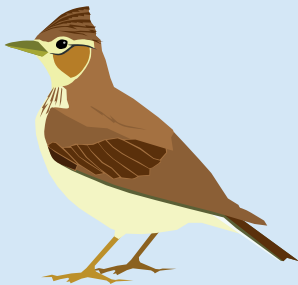
A comunidade de paxariños do mato é abundosa, especialmente se o mato é baixo e con pasteiros. Deste hábitat gustan especies como o liñaceiro, a laverca dos campos, a cotovía, a pica campestre e o pedreiro cinsento. Ao abeiro das matogueiras máis ou menos desenvolvidas, atópanse a papuxa do mato, a azulenta, a chasca e a pica das árbores. A diversidade de aves na cintura de prados e cultivos que rodea as aldeas e nas zonas de contacto con matogueiras e carballeiras, adoita ser alta e mesmo poden chegar a verse especies hoxe en día ben escasas como o picanzo vermello, o escribidor amarelo e a pica das árbores.

ESPECIES SINGULARES

Cun algo de sorte será posible observar algún dos voitres pardos que sobrevoan o Suído e, con algo máis de sorte aínda, algún dos escasísimos, en Galicia, voitres negros.

ESPECIE CHINCHETA

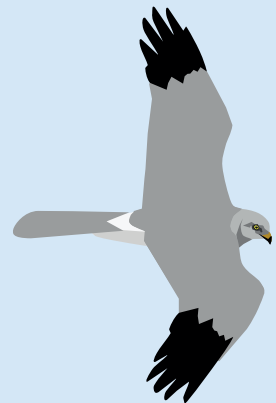
Merlo rubio, unha das xoias ornitolóxicas do Suído.

Laverca dos campos
Alauda arvensis

Chasca europea
Saxicola torquatus

Gatafornela
Circus cyaneus

PUNTOS AUXILIARES

• Coto da Eiroa

42° 20' 49" N / 8° 22' 21" O

Outeiro que domina o barrio da Eiroa e a cabeceira do val de A Laxe.

• Chozos de Casariños

42° 20' 30" N / 8° 21' 25" O

A inspección do curro dos chozos e da súa contorna, cuberta dunha mestura de mato alto de piornos e pereiras bravas, árbores espaxadas e pasteiros pode proporcionar algunha sorpresa. Cruzando o curro cara ao norte cóllese o camiño que vai ao Coto dos Ladróns.

• Fervenza de Casariños

42° 20' 34" N / 8° 21' 39" O

• Foxo dos Lobos de Sabaxáns

42° 17' 55" N / 8° 25' 09" O

O Coto de Eiras, o contraforte montañoso que pecha a serra polo sur, é o lugar máis axeitado para coñecer as paisaxes e as aves da Serra do Suído en Fornelos de Montes. Recoméndase realizar unha excursión até o foxo dos lobos de Sabaxáns, ou ben dende o golado da Portela do Foxo, na estrada PO-255 (km 18,6), ou ben dende Traspie-las, subindo cara á serra pola banda sur dos picoutos que arrodean o Chan da Anduriña. A opción de Traspie-las é mais esixente físicamente.